

РОЗДІЛ 4

КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО ТА КРИМІНОЛОГІЯ; КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС ТА КРИМІНАЛІСТИКА

УДК 347.31

СПОСОБИ ЗНИЩЕННЯ, ПІДРОБКИ АБО ЗАМІНИ НОМЕРІВ ВУЗЛІВ ТА АГРЕГАТІВ ТРАНСПОРТНОГО ЗАСОБУ

THE DESTRUCTION METHOD, FORGERY OR REPLACEMENT OF NUMBERS OF UNITS AND ASSEMBLIES OF THE VEHICLE

Бондаренко В.В.,

*начальник Управління Державної автомобільної інспекції
Управління Міністерства внутрішніх справ України в Миколаївській області*

У статті охарактеризовано деякі способи підготовки, здійснення і приховання злочинів, пов'язаних зі знищеннем, підробкою або заміною номерів вузлів та агрегатів транспортного засобу, як елементи способу вчинення злочину.

Ключові слова: способ злочину, знищення, заміна, підробка, номери, агрегати, транспортні засоби, маркування, ідентифікаційні номери, ознаки.

В статье охарактеризованы некоторые способы подготовки, совершения и скрытия преступлений, связанных с уничтожением, подделкой или заменой номеров узлов и агрегатов транспортного средства, как элементы способа совершения преступления.

Ключевые слова: способ преступления, уничтожение, замена, подделка, номера, агрегаты, транспортные средства, маркировки, номера, признаки.

This article describes some methods of preparation, implementation and concealment of crimes related to the destruction, forgery or replacement of nodes and vehicle units as elements, method of the crime.

Key words: method of the crime, destruction, substitution, tampering, rooms, machines, vehicles, labeling, identification numbers, signs.

Актуальність теми. Правоохоронні органи серйозно занепокоєні зростанням злочинності, яка у правовій літературі має назву «кримінальний автобізнес». Це поняття охоплює досить широкий спектр злочинів, а саме: угони, крадіжки, зміну або знищенння ідентифікаційних номерів вузлів і агрегатів, збут краденого, незаконне розмитнення, незаконну реєстрацію транспортного засобу в Державній автомобільній інспекції. Оскільки кримінальний автобізнес займає певну нішу в злочинному середовищі, то відокремлювати його від інших злочинів, таких як шахрайство, убивства, розбійні напади, грабежі, вимагання тощо, не має сенсу. Злочинні угрупування, що спеціалізуються на автобізнесі, беруть під свій контроль діяльність комерційних структур, які займаються ввезенням і реалізацією автомобілів закордонного виробництва, організовують через них збут викраденого за кордоном автотранспорту. Під їхнім контролем опиняються автомобільні заводи, автошляхи, через які здійснюється перегін автотранспорту, пункти перетину кордону. Колосальні злочинні доходи за мінімальних ризику й витрат зробили «автобізнес» надзвичайно привабливим для організованих злочинних угрупувань і стали одним із основних джерел їхньої наживи. Незаконний злочинний бізнес, оснований на реалізації викрадених автомобілів, усе більше набуває транснаціонального

характеру й за своїми доходами не поступається незаконному обігу наркотиків і торгівлі зброєю. На цьому тлі особливо небезпечним убачається низький рівень профілактики, виявлення й розслідування злочинів, пов'язаних із автотранспортними засобами, причому однією з причин такого стану справ є відсутність високотехнологічного наукового забезпечення експертної, оперативно-розшукової діяльності й слідчої практики працівників органів внутрішніх справ, адекватних сучасним потребам [1, с. 140].

Знищення, підробки або заміни номерів вузлів та агрегатів транспортного засобу як різновид кримінального бізнесу, завдяки своїй прибутковості, є надзвичайно привабливим для злочинців. Найчастіше ці злочини вчиняють у співучасті (70%), зокрема учасники організованих груп і злочинних організацій діють із розподілом ролей і мають транскордонні зв'язки, високий рівень спеціалізації й матеріально-технічного оснащення. Водночас постійно вдосконалюються способи знищення, підробки або заміни номерів вузлів та агрегатів транспортного засобу [2, с. 1], що зумовлює актуальність дослідження.

Аналізом способів знищення, підробки або заміни номерів вузлів та агрегатів транспортного засобу займались вітчизняні й зарубіжні вчені, такі як М.М. Алексійчук, О.М. Брисковська, А.С. Бичков, А.А. Вознюк, В.В. Віскунов, П.А. Жерdev,

Д.А. Петрелюк, В.С. Сезонов, О.Ю. Татаров, О.А. Осауленко, С.С. Чернявський, Е.В. Чеснокова й інші. Проте ще багато теоретичних і практичних аспектів цієї теми залишаються не вивченими.

Метою статті є характеристика підготовки здійснення й приховання злочинів, пов'язаних зі знищеннем, підробкою або заміною номерів вузлів та агрегатів транспортного засобу, як елементів, способу вчинення злочину.

Виклад основного матеріалу. Способ знищенння, підробки або заміни номерів вузлів та агрегатів транспортного засобу – один із основних елементів криміналістичної характеристики цього діяння. Установлення вказаного компонента дасть змогу вирішити низку завдань криміналістичного характеру, спрямованих на забезпечення повноти, усебічності й ефективності розслідування; пошук і виявлення слідів, взаємозв'язок доказів; розшук осіб, які вчинили протиправне діяння; запобігання подібним злочинам тощо.

У тлумачному словнику української мови під способом варто розуміти таке: напрям, характер дій, метод, прийом для здійснення чогось; особливість, манеру виконання чого-небудь; установлений порядок чогось, що виражає відношення дій (або стану) до дійсності [3, с. 271].

Відповідно до ст. 91 Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК України) однією з обставин, які підлягають доказуванню у кримінальному провадженні, є спосіб учинення злочину [3, с. 271].

У результаті досліджень, проведених такими вченими-криміналістами, як Р.С. Белкін, О.М. Васильєв, В.К. Весельський, І.О. Возгрін, І.Ф. Герасимов, В.Н. Карагодін, О.Н. Колесниченко, В.О. Коновалова, В.П. Лавров, М.П. Яблоков та інші, виникла система основних понять, що стосуються способу вчинення злочину, який претендує на ранг центрального елемента в загальній криміналістичній характеристиці.

Однак його поняття в науковій літературі трактується не завжди однаково. Так, П.Д. Біленчук, А.П. Гегель, А.М. Салтевський, Г.С. Семаковуважають під способом учинення злочину в криміналістичному сенсі діяльність суб'єкта (не тільки його поведінка, а і його закономірне використання предметів – засобів діяльності), опосередковану об'єктивними умовами, у яких виникла й розвивалась протиправна дія [5, с. 139].

Колектив авторів (В.Ю. Шепітько, В.О. Коваленко, В.А. Журавель) зазначають, що спосіб учинення злочину (*modus operandi system*) свідчить про те, як, як саме особа здійснює суспільно небезпечну дію, які прийоми, методи й засоби вона застосовує для цього. Спосіб учинення злочину характерний насамперед для злочинної дії як активної, вольової суспільно небезпечної поведінки особи. Способи вчинення злочинів повторюються. Злочинець діє в аналогічних умовах, він має соціальні та психологічні типові риси, використовує певні знаряддя й засоби злочину. Обрання способу вчинення злочину пов'язано з особливостями особи злочинця (стать, вік, судимість, наявність або відсутність зло-

чинного досвіду тощо) й об'єкта злочинного посягання (віктичність жертви, відсутність охорони майна тощо). Повторюваність способів учинення злочинів пов'язана з повторюваністю об'єктивних і суб'єктивних чинників, що їх визначають. Узагальнення слідчої практики дає змогу встановлювати типові способи вчинення різних видів злочинів [6, с. 14–15].

На нашу думку, на сьогодні найбільш визнаним у середовищі криміналістів є визначення способу вчинення злочину, сформульоване Г.Г. Зуйковим. Він характеризував його як «систему взаємозумовлених рухомо-детермінованих дій, спрямованих на підготовку, учинення та приховання злочину, пов'язаних із використанням відповідних знарядь і засобів, а також часу, місця та інших обставин, що сприяють об'єктивній обстановці вчинення злочину» [7, с. 15].

Що стосується способів знищенння, підробки або заміни номерів вузлів та агрегатів транспортного засобу, ми підтримуємо думку російського вченого П.А. Жерdeva, який зазначає, що спосіб знищенння, підробки або заміни номерів вузлів та агрегатів транспортного засобу – це складна система взаємопов'язаних і цілеспрямованих дій злочинця з підготовки, учинення й приховання злочину з використанням відповідних знарядь і засобів, а також вибору умов, місця та часу здійснення злочинного діяння, обсягів, об'єднаних спільним злочинним задумом [8, с. 25].

Аналіз теоретичних положень дає змогу погодитись із думкою С.С. Чернявського, О.М. Брисковської, А.А. Вознюка, які зазначають, що підготовка, учинення та приховання злочинів, пов'язаних зі знищеннем, підробкою або заміною номерів вузлів і агрегатів транспортного засобу, охоплюються єдиним злочинним задумом, тому можна говорити про них як про складові способу вчинення злочину [9, с. 17].

Беручи за основу вказані ідеї, розглянемо кожен елемент способу вчинення злочинів, пов'язаних зі знищеннем, підробкою або заміною номерів вузлів і агрегатів транспортного засобу.

Характерним для злочинів, пов'язаних зі знищеннем, підробкою або заміною номерів вузлів та агрегатів транспортного засобу, є попередня підготовка до його вчинення [9, с. 10].

На думку О.П. Резвана, В.С. Корнелюка, В.І. Сироткіна та С.М. Сухова, для більшості вчинюваних злочинів характерна детальна підготовка, яка включає заходи, спрямовані на розробку плану незаконного заволодіння; відшукування, пристосування й підготовку знарядь; розподіл ролей між співучасниками; вибір транспортного засобу; предмета посягання (за кольором, маркою, роком випуску тощо); підбір співучасників; збирання відомостей про предмет посягання; підготовку допоміжного транспортного засобу [10, с. 29].

Ми розділяємо позицію П.А. Жерdeva, який зазначає, що на етапі підготовки злочинів, пов'язаних зі знищеннем, підробкою або заміною номерів вузлів

та агрегатів транспортного засобу, вибирається конкретний напрям злочинної діяльності (спеціалізація на певних марках автомобілів або заводах-виробниках), підбираються співучасники, місця здійснення протиправної діяльності, знаряддя, інструменти, технічні засоби, певне оснащення та різноманітні хімічні реактиви, спеціальна шпаклівка для виконання підробки або знищення ідентифікаційного номера транспортного засобу, приховування слідів злочину [8, с. 25].

Характеризуючи автотранспортний засіб як об'єкт криміналістичного дослідження, В.С. Сезонов наводить такі незаконні способи, які використовуються злочинцями для махінацій із автомобілями:

- увезення автотранспортних засобів з об'ємом двигуна до 1 800 см кв. на територію України, які фіктивно оформлено як гуманітарна допомога інвалідам Великої Вітчизняної війни й інвалідам-ліквідаторам аварії на Чорнобильській АЕС;

- увезення на територію України зареєстрованих в інших державах автотранспортних засобів для комерційних цілей юридичної особи з одночасним оформленням фіктивного трудового договору із фактичним власником авто;

- часткове або повне розбирання автотранспортного засобу з метою сплати митних зборів не за автомобіль, а за ввезені окремо вузли й агрегати для автомобіля;

- фіктивна купівля автотранспортних засобів представниками церковних конфесій, яких звільнено від сплати митних податків, із подальшим перепродажем авто;

- увезення на територію України автотранспортного засобу, марка, модель, колір і рік виготовлення якого збігається із заздалегідь приданими (пошкодженими, згорілими або технічно несправними) автомобілями або повністю підробленими документами, що призводить до появи автомобілів-двойників;

- придбання кількох однакових автомобілів під одне свідоцтво про реєстрацію з подальшою зміною або знищеннем номерів агрегатів. Такі авто використовуються в таксі й фірмах зі швидкою зношеністю автотранспортних засобів, а також для експлуатації в різних регіонах країни;

- надання при реєстрації закордонних автомобілів фіктивних документів із використанням підроблених бланків митних декларацій, довіреностей, печаток, штампів, довідок-рахунків підставних зарубіжних і вітчизняних торговельних фірм, що дозволяють зареєструвати викрадену іномарку й уникнути митних податків.

Практично всі механізми вчинення таких злочинів передбачають знищення, підробку або заміну номерів вузлів та агрегатів транспортного засобу (ст. 290 Кримінального кодексу України) і документів до них [1, с. 141].

На нашу думку, доцільно погодитись із думкою С.С. Чернявського, О.М. Брисковської, А.А. Вознюка, які пропонують способи підроблення ідентифікаційного номера, номера кузова, шасі, двигуна,

державного реєстраційного знака умовно поділити на кілька груп залежно від місця їхнього розміщення, мотивуючи це тим, що способи підроблення ідентифікаційного номера кузова (шасі) відрізняються від способів підроблення ідентифікаційного номера двигуна, а також способів підроблення державного реєстраційного знака транспортного засобу [9, с. 14].

Так, підроблення державного реєстраційного знака часто проводиться як шляхом повних або часткових змін змісту справжнього державного реєстраційного знака, так і шляхом виготовлення сфальсифікованого знака повністю.

Фальсифікація відбувається такими способами:

- нанесення (кріплення) на справжній державний реєстраційний знак шару пластичних мас, металу, фрагментів картону, пластику, що дають змогу змінити цифри або букви, які мають схоже зображення зі знаками потрібного вторинного маркування, наприклад, 3-5, 1-4, 5-6-8-9-0, Г-П, С-О, подальше зафарбування за кольором державного реєстраційного знака;

- механічне «утоплення» ділянки (фрагмента) справжнього державного реєстраційного знака, нанесення на цю ділянку шару металу або пластичної маси й тиснення на отриманій поверхні рельєфу, що потребує вторинного маркування, подальше зафарбування за кольором державного реєстраційного знака;

- виготовлення нового знака з металу, картону, пластику, тиснення знаків вторинного маркування, подальше зафарбування за кольором державного реєстраційного знака.

Зміна маркування двигуна транспортного засобу найчастіше досягається двома способами. Перший спосіб полягає в знищенні знаків первинного маркування шляхом зняття (зрізу) шару металу з нанесеним маркуванням шляхом механічної обробки поверхні, приливу блоку циліндрів. Рідше зустрічається спосіб, коли знищенні знаків первинного маркування, блоків двигуна, що виготовлені з алюмінієвих сплавів, здійснюється термічною дією на маркувальний майданчик за допомогою газового пальника або паяльної лампи. Після цього на підготовлену таким чином площинку наноситься («набивається») необхідне маркування або наклеюється спеціальна пластина із заздалегідь нанесеним номером. Другий спосіб полягає в забиванні (зафарбованні) знаків первинного маркування з подальшим набиванням потрібних знаків [9, с. 16].

Існують ще кілька способів змінення маркування кузовів (шасі) транспортних засобів, а саме:

- добивання елементів, яких бракує, у знаках первинного маркування, що мають схоже зображення зі знаками, які потребують вторинного маркування, наприклад, 3-5, 1-4, 5-6-8-9-0;

- механічне «утоплення» ділянки (фрагмента) ідентифікаційного маркування, монтаж на цьому місці аналогічної ділянки (фрагмента), демонтованої з кузова іншого автомобіля, слюсарна обробка утвореної поверхні, шпатлювання швів і подальше зафарбування за кольором кузова;

- механічне «утоплення» ділянки (фрагмента) ідентифікаційного маркування, нанесення на цю ділянку шару металу або пластичної маси й тиснення на отриманій поверхні рельєфу потрібного вторинного маркування, подальше зафарбування за кольором кузова;

- повна заміна панелі, на якій розташовані знаки ідентифікаційного маркування, на аналогічну панель, демонтовану з кузова іншого автомобіля, слюсарна обробка освіченої поверхні, шпатлювання швів, нанесення шару пластичної речовини, що імітує шар шумоізоляційної мастики, подальше зафарбування за кольором кузова;

- механічне «утоплення» всієї панелі, на якій розташовані знаки ідентифікаційного маркування, монтаж на її місці аналогічної панелі, демонтованої з кузова іншого автомобіля, слюсарна обробка утвореної поверхні, шпатлювання швів, нанесення шару пластичної речовини, що імітує шар шумоізоляційної мастики, і подальше зафарбування за кольором кузова;

- нанесення шару пластичної речовини (шпаклювання, полімерні матеріали, бінарні суміші, легкосплавний метал тощо) на «лицьову» поверхню кузова в зоні розташування знаків первинного маркування, формування необхідного рельєфу знаків вторинного маркування з подальшим їх зафарбуванням, відповідно до кольору кузова;

- нанесення шару металу (за допомогою зварки електродуги тощо) на «лицьову» поверхню кузова в зоні розташування знаків первинного маркування, слюсарна обробка й «вирівнювання» отриманої поверхні, нанесення (таврування, гравірування) необхідних знаків вторинного маркування з подальшим їх зафарбуванням, відповідно до кольору кузова;

- установлення та кріплення різними способами металевої пластитини із знаками вторинного маркування на «лицьовій» поверхні кузова в зоні розташування знаків первинного маркування, шпатлювання швів із подальшим їх зафарбуванням, відповідно до кольору кузова;

- нанесення («добивання» за допомогою клейм, гравірування) необхідних елементів зображення знаків вторинного маркування, заповнення рельєфу «зайвих» елементів зображення знаків первинного маркування пластичними матеріалами (шпаклювання, полімерні матеріали, бінарні суміші, легкосплавний метал тощо) з подальшим зафарбуванням знаків за кольором кузова;

- вирівнювання (забивання, закарбування) «лицьової» поверхні панелі, що маркується, у зоні розташування рельєфних знаків первинного маркування, нанесення (за допомогою клейм, гравірування) необхідних елементів зображення знаків первинного маркування й подальше зафарбування за кольором кузова;

- демонтаж (вирізування) фрагмента панелі кузова, що маркується, і повторний його монтаж (за допомогою зварювання, паяння, клейових з'єднань) в отвір, який утворився, в іншому положенні (фраг-

мент розвернутий на 180°, використовується для знаків 6-9), слюсарна обробка утвореної поверхні, шпатлювання швів і подальше зафарбування за кольором кузова;

- демонтаж (вирізування) фрагмента панелі кузова, утворений отвір фрагмента з одним знаком вторинного маркування (фрагмент пластитини з рельєфним знаком маркування, виготовленої не відповідно до технології маркування, що використовується підприємством-виготовлювачем), слюсарна обробка визначеної поверхні, шпатлювання швів і подальше зафарбування знаків вторинного маркування за кольором кузова;

- демонтаж (вирізування) кількох (двох, трьох і більше) фрагментів панелі кузова, що маркується, із нанесеним (одним) знаком ідентифікаційного маркування й повторний їх монтаж в утворені отвори в іншому порядку, слюсарна обробка утвореної поверхні, шпатлювання швів і подальше зафарбування знаків вторинного маркування за кольором кузова;

- демонтаж (вирізування) фрагмента панелі кузова, що маркується, із нанесеними (двома або більш) знаками ідентифікаційного маркування й монтаж в отвір фрагмента, що утворився, з відповідною кількістю знаків вторинного маркування (фрагмент пластитини з рельєфними знаками маркування, виготовленої не відповідно до технології маркування, використовуваної підприємством-виготовлювачем), слюсарна обробка отриманої поверхні, шпатлювання швів і подальше забарвлення знаків вторинного маркування за кольором [9, с. 16–17].

Приховування злочину – це елемент злочинної діяльності, спрямований на перешкодження розслідуванню шляхом приховування, знищення; маскування або фальсифікації слідів злочину та злочинця щодо знищення, підробки або заміни номерів вузлів і агрегатів транспортного засобу, який є складовою способу вчинення злочину [8, с. 26].

До найбільш типових прийомів приховування таких злочинів Е.В. Чеснокова заразовує такі:

- переправлення автомашини за межі населеного пункту, де вона була викрадена;

- зміна зовнішнього вигляду, заводського маркування, державних номерних знаків автомобіля;

- демонтаж автотранспортного засобу на окремі вузли й агрегати;

- підробка (виготовлення) документів на право користування та володіння автомобілем; знищення знарядь і предметів, а також матеріальних слідів злочину.

Місця тимчасового укриття зазвичай використовуються злочинцями переважно для підготовки документів, здійснення маскувальних дій, що ускладнюють ідентифікацію транспортного засобу.

Як правило, злочинці в маскуванні протиправної діяльності орієнтуються й на сучасні технології. Якщо раніше в більшості випадків здійснювалася просто зміна маркування номера на кузові (шасі), то останніми роками для цієї мети використовуються комп’ютерні технології, зокрема внесення

змін до ідентифікаційного номера електронних блоків управління транспортних засобів [11]. Ці та інші прийоми підготовки, учинення й приховування знищення, підробки або заміни номерів вузлів і агрегатів транспортного засобу використовуються в різних поєднаннях і різній послідовності, залежно від характеру вчиненого злочину та особливостей особи злочинців [8, с. 26].

Висновки. Підводячи підсумок викладеному, варто констатувати, що реалізація кожного з роз-

глянутих способів знищення, підробки або заміни номерів вузлів та агрегатів транспортного засобу незмінно залишає певні сліди, які характеризують кваліфікацію злочинця (рівень володіння знаряддями (технічними засобами), указують на умови (обстановку), у якій здійснювалася протиправна діяльність, кількість суб'єктів злочину. Усе це дає змогу органу досудового розслідування висунути цілеспрямовані версії, визначити правильний напрям у розслідуванні вже на його початковому етапі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Сезонов В.С. Автотранспортний засіб як об'єкт криміналістичного дослідження / В.С. Сезонов // Право і безпека. – 2013. – № 2 (49). – С. 140–145.
2. Брисковська О.М. Розкриття підрозділами карного розшуку злочинів, пов'язаних з незаконним заволодінням автотранспортними засобами : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.09 «Кримінальний процес та криміналістика; судова експертіза; оперативно-розшукова діяльність» / О.М. Брисковська. – К., 2012. – 18 с.
3. Короткий тлумачний словник української мови / під ред. Д.Г. Гринчишина. – 2-ге вид., перероб. і доп. – К. : Рад. шк., 1988. – 320 с.
4. Кримінальний процесуальний кодекс // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 2013. – № № 9–10, 11–12, 13. – Ст. 88.
5. Біленчук П.Д. Криміналістика (криміналістична техніка) : [курс лекцій] / П.Д. Біленчук, А.П. Гегель, А.М. Салтєвський, Г.С. Семаков. – К. : МАУП, 2001. – 216 с.
6. Розслідування злочинів у сфері господарської діяльності: окремі криміналістичні методики : [монографія] / [кол. авторів: В.Ю. Шепільсько, В.О. Коновалова, В.А. Журавель та ін.] ; за ред. В.Ю. Шепільсько. – Х. : Право, 2006. – 624 с.
7. Зуйков Г.Г. Установление способа совершения преступлений / Г.Г. Зуйков. – М., 1970. – С. 15–16.
8. Жердев П.А. Первоначальный этап расследования преступлений, связанных с подделкой или уничтожением идентификационного номера транспортного средства в целях эксплуатации или сбыта : дисс. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.12 / П.А. Жердев. – Хабаровск, 2014. – 198 с.
9. Розслідування злочинів, пов'язаних із знищеннем, підробкою або заміною номерів вузлів та агрегатів транспортного засобу : [методичні рекомендації] / [С.С. Чернявський, О.М. Брисковська, А.А. Вознюк та ін.]. – К. : Нац. акад. внутр. справ, 2013. – 85 с.
10. Патрелюк Д.А. Розслідування незаконних заволодінь транспортними засобами, вчинених неповнолітніми : [навчальний посібник] / Д.А. Патрелюк. – Д. : ФОП Лопатніков С.Г., 2012. – 221 с.
11. Чеснокова Е.В. Экспертное исследование маркировочных обозначений на транспортных средствах по делам, связанным с их незаконным завладением : автореф. дисс. ... канд. юрид. наук / Е.В. Чеснокова. – М., 2007.

УДК 347.21

ПРО ДЕЯКІ ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ РОЛІ ПРОКУРАТУРИ УКРАЇНИ ЯК УЧАСНИКА КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧИХ ПРАВОВІДНОСИН

SOME WAYS OF INCREASING ROLE OF PROSECUTION IN UKRAINE MEMBER PENAL LEGAL

Дудко Є.В.,
прокурор відділу нагляду за додержанням законів органами Служби безпеки України,
державної митної служби та державної прикордонної служби
Управління нагляду за додержанням законів у кримінальному провадженні прокуратури міста Києва

У статті на основі з'ясування соціально-правової природи правового статусу прокуратури України та змісту кримінально-виконавчих правовідносин визначено проблемні питання з означеної теми дослідження, а також розроблено науково обґрунтовані шляхи їхнього вирішення по суті.

Ключові слова: прокуратура, учасник, суб'єкт правовідносин, кримінально-виконавчі правовідносини, органи установи виконання покарань, форми та засоби прокурорського реагування, правопорушення.

В статье на основе выяснения социально-правовой природы правового статуса прокуратуры Украины и содержания уголовно-исполнительных правоотношений определены проблемные вопросы по указанной теме исследования, а также разработаны научно обоснованные пути их решения по существу.

Ключевые слова: прокуратура, участник, субъект правоотношений, уголовно-исполнительные правоотношения, органы и учреждения исполнения наказаний, формы и средства прокурорского реагирования, правонарушения.

The article, based on the elucidation of social and legal nature of the legal status of Ukraine and Prosecutor content penal relationships identified issues with the designated research topics, and developed evidence-based solutions on the merits.

Key words: prosecutor, participant, legal entity, Penal relationship, enforcement and penal institutions, forms and means of prosecutor's response, offense.